

Tvému bratru švagře,
matce panímámo,
budu jí líbávat
ruce každý ráno.

Ruce každý ráno
a nohy každý deň,
budó lidi vědět,
že sem jí byl hoden.

240. VYZNÁNÍ

485.

Z Bělé

Či's ne - byl do - ma, či's kr - mil ko - ňa, či ti ma - ci - čka ně - da - la?
A - le - bo ci i - ňa, ta dzě - vu - cha mi - lša, ce - ste - čku za - stu - po - va - la.

Či's něbyl doma,
či's krmil koňa,
či ci macička nědala?
Alebo ci jinša,
ta dzěvucha milša,
cestečku zastupovala?

Měl jsem ja koňa
baj sem byl doma,
baj mně macička kazala;
ale že mi jinša,
ta dzěvucha milša,
cestečku zastupovala.

241. VÝČITKA

486.

Z Moravan

Da - la sem ti pé - rko ja - ko ga - la - no - vi, tys ho dal do hrantu vra - né - mu ko - ňo - vi.

Dala sem ti pérko
jako galanovi,
tys ho dal do hrantu
vranému koňovi.

Dala sem ti pérko,
ještě ti jedno dám,
teprv se tě zeptám,
budeš-li chodit k nám.

242. PRAVÁ PŘÍČINA

487.

Z Budějcka u Konice

Da - le - ká, ši - ro - ká ce - sta po Vo - lo - móc, zkázal mně můj mi - lé na stokrát do - bró noc.

Daleká, široká
cesta po Volomóc,
zkázal mně můj milé
na stokrát dobré noc.

A copak dělale,
že se nevespale?
Čekale milýho
až do dně bílýho.

Voda ho nevzala,
na vojno se nedal,
jenom že své milé
včera vypovídal.

A já mo děkojo
z jeho dobré noce,
že se nevespale
moje černý voče.

Deň bílé jož vešil,
seneček nepřešil;
snad ho voda vzala,
lebo na vojno šil.